

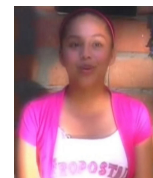
[En autentisk beretning fra en ung pige, der havde en stærk oplevelse ved at dø og blive vist både himmel og helvede, inden hun kom tilbage til livet.](#)

(Se forskellige links på sidste side)

Er du i tvivl om det er bibelsk korrekt, så slå de skriftsteder op, som der henvises til undervejs

Slå evt. skriftstederne op på Bibelselskabets "Bibelen online"

<http://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/bibelenonline>



Angelica Zambrano fra Ecuador oplevede i en periode på 23 timer at være død. Hun fik en vision af åndelige love og sandheder. Hun fik set, hvilke domme Michael Jackson og pave Johannes Paul II fik. Hun fik også en vision om jomfru Maria og kong David. Det mest chokerende af alt: En underholdningsindustri, som bl.a. lokker børn til at følge Satan.

Angelica fik også vist, hvordan himmeriget allerede er nydeligt forberedt og klar - et ufattelig strålende sted, hvor ondskab ikke eksisterer.

Angelica Zambrano fra Ecuador fortæller:

"Mit navn er Angelica Elizabeth Zambrano Mora. Jeg er 18 år og studerer ved "Colegio José Maria Velazco Ibarra" her i El Canton, El Empalme, Ecuador. Jeg kom til tro på Jesus som 12-årig, men ingen af mine venner var evangelisk troende, så jeg følte mig fremmed iblandt dem, og jeg gled bort fra Gud og levede et verdsligt liv. På min 15 års fødselsdag søgte jeg på ny tilbage til Gud, men jeg var stadig halvhjertet. Bibelen taler i Jakobs brev, kap. 1, vers 8 om en, der står med et ben i hver lejr og går skiftevis i den ene og den anden retning, og jeg var en af disse personer. Min far sagde: "Du behøver ikke være sådan, det ser ikke godt ud, det er forkert." – Men jeg svarede: "Det er den måde, jeg er på, ingen skal fortælle mig, hvordan jeg skal være, eller hvad jeg skal gøre, eller hvordan jeg skal klæde mig eller opføre mig." Han svarede: "Gud vil tage fat i dig. Han vil forandre dig."

Da jeg var 17 år, kom jeg tættere til Gud. Den 28. april bad jeg og sagde: "Herre, jeg føler mig så slem, jeg ved, at jeg er en synder." Jeg fortalte ham, hvordan jeg følte mig. "Herre tilgiv mig. Jeg ønsker, at du skal skrive mit navn i livets bog og modtage mig som dit barn." Jeg omvendte mig og overgav mit liv til Gud. Jeg sagde: "Gud jeg ønsker, at du skal forandre mig og gøre mig til en ny skabning." Jeg græd af hele mit hjerte, idet jeg bad Gud om at forandre mig. Men som tiden gik, følte jeg ingen særlig forandring. Den eneste forandring var, at jeg begyndte at gå i kirke, at læse i bibelen og bede. Det var den eneste forandring i mit liv.

I august, blev jeg inviteret til at deltage i faste og bøn i 15 dage. Jeg bestemte mig for at være med, men inden fasten begyndte, bad jeg og sagde: "Gud, jeg ønsker, at du skal tale med mig her." – Under fasten talte Gud til næsten alle, undtagen mig! Det var som om Gud ikke havde set mig, og det sårede mig. Jeg bad "Gud vil du ikke tale med mig?" Jeg græd alene og fortsatte "Gud, elsker du mig? Er du her? Er du med mig? Hvorfor taler du ikke til mig, som du taler til de andre? Du taler så mange ting til de andre mennesker, endda profetiske ord, men ikke til mig." Jeg bad Gud om et tegn på, at han var med mig, og Gud gav mig ordene i Jeremias 33, vers 3: "Kald på mig, og jeg vil svare dig og fortælle dig store og mægtige ting, som du ikke kender til." Jeg sagde, "Gud! talte du direkte til mig?" Jeg havde lige hørt Guds hørlige stemme, og jeg havde set et syn af de ord, der er skrevet i Jeremias 33, vers 3.

Jeg sagde, "Gud, er det til mig?" Jeg holdt det for mig selv, mens alle de andre fortalte om, hvad Gud havde talt til dem, og hvad de havde set. Men jeg holdt det hemmeligt og ville kun meditere på ordene. "Kald på mig" betyder at bede. Men hvad betød "store og mægtige ting? Jeg tænkte, "det kan kun betyde himmel og helvede." Derfor sagde jeg, "Gud, jeg ønsker, at du kun viser mig himlen, ikke helvede, fordi jeg har hørt, at det er et uhyggeligt sted." Men så bad jeg af hele mit hjerte, "Gud, hvis det er din vilje at vise mig, hvad du finder nødvendigt, så må du gøre det, men jeg ønsker, at du forandrer mig først. Jeg ønsker at være som du vil have mig."

Da vi sluttede fasten, var der lidelser og vanskeligheder, og sommetider følte jeg, at jeg skulle besvime og være for svag til at følge Herren. Men han gav mig styrke. Jeg begyndte at høre Guds stemme og kende ham bedre. Gud Helligånd er vor bedste ven. Jeg sagde til ham, "Herre, du er min bedste ven. Jeg ønsker at kende dig bedre," og jeg delte alle mine tanker med ham.

Jeg bad meget i hele august måned, og i november kom en Guds tjener til vores hus og sagde, "Må Gud Herren velsigne dig." Jeg svarede "Amen." - Så sagde han, "Jeg er her for at bringe dig en besked fra Gud... du må forberede dig, fordi Gud vil vise dig store og mægtige ting, som du ikke kender. Han vil vise dig himmel og helvede, fordi du har bedt om forklaring på Jeremias 33, vers 3." Jeg spurgte, "ja, men hvordan ved du det? Jeg har ikke fortalt det til nogen." Han svarede, "Den samme Gud, som du tjener og priser, er den samme Gud, som også jeg tjener, og han har fortalt mig alt."

Snart begyndte vi at bede. Nogle søstre fra vores kirke og andre fra min familie var der også, og de bad sammen med os. Så snart vi begyndte at bede, begyndte jeg at se himlene åbne sig. Derfor sagde jeg, "Jeg ser himlene åbne sig, og 2 engle kommer ned!" Manden sagde, "spørg dem hvorfor de er her?" De var høje og smukke, med smukke vinger. De var store og skinnende, og syntes transparente, strålende som guld. De havde krystal sandaler på og var iført

hellige klædninger. ”Hvorfor er I her?” De smilede og sagde: ”Vi er her, fordi vi har et arbejde at udføre... Vi er her, fordi du skal besøge himmel og helvede, og vi vil ikke forlade dig, før alle disse ting er sket.” Jeg svarede: ”Meget godt, men jeg ønsker kun at besøge himlen, ikke helvede.” De smilede og blev, men sagde ikke mere. Efter at vi var færdige med at bede, kunne jeg stadig se dem.

Jeg begyndte også at se Helligånden; han er min bedste ven; han er hellig, han er alvidende, han er allestedsnærværende! Jeg kunne se ham, transparent og strålende på samme tid; med et strålende ansigt, jeg kunne se hans smil og hans kærlige blik! Jeg kan næsten ikke beskrive ham, fordi han er smukkere end englene. Englene har deres egen skønhed, men Helligånden er langt smukkere end de er. - Jeg kunne høre hans stemme, en stemme fuld af kærlighed, en passioneret stemme. Jeg kan bare ikke forklare hans stemme; en stemme ligesom lyn. Han sagde: ”Jeg er med dig!” – Så ville jeg kæmpe for at fortsætte vandringen med Gud, selv når prøvelser omgav os. Vi skulle igennem meget vanskelige, men på samme tid også sejrige øjeblikke. Jeg sagde: ”Herre, lad din vilje ske.” Jeg fortsatte med at se englene, selv i skolen og i mine klassetimer. Jeg var så lykkelig, så fuld af glæde, fordi jeg kunne faktisk se dem!

Guds tjener, som besøgte mit hjem, fortalte mig, at jeg skulle forberede mig, fordi jeg skulle snart se himlen og helvede. Men han fortalte mig også noget meget vanskeligt. Han sagde: ”Du skal dø.” Det var ikke let, da jeg hørte det.

”Hvordan skal jeg dø? Jeg er så ung,” spurgte jeg. Han svarede: ”Du skal ikke bekymre dig om nogen ting, alt hvad Gud gør, er perfekt, og han vil bringe dig tilbage til livet, så du kan vidne om himmel og helvede, som er det, Herren ønsker, at vi alle skal have viden om.” Jeg sagde: ”Amen, men vil jeg blive kørt over af en bil, hvordan skal jeg dø?” Ideer kom farende ind i mit sind, men Gud sagde, at jeg ikke skulle bekymre mig, alt var under kontrol. Jeg sagde: ”Tak Herre!”

Den 6. november da jeg kom hjem fra skole, var englene stadig hos mig, også når jeg priste Herren. De talte ikke til mig, alt, hvad de sagde, var ”Hellig, hellig, hellig, halleluja!” idet de gav ære, lov og pris til vor himmelske Fader. Helligånden var der sammen med englene, og jeg ville fryde mig. Mange mennesker siger, at evangeliet er kedeligt, men det er en stor løgn fra djævelen for at holde folk borte fra at søge Guds nærvær. Engang troede jeg det også, men efter at jeg mødte Herren og den Hellige Ånd, ved jeg, at evangeliet ikke er kedeligt; det er den skønneste oplevelse, du kan have på jorden!

Jeg kunne se, ja, jeg kunne endog tale med Helligånden. Men englene talte ikke med mig, men de priste Herren. Jeg sagde: ”Helligånd, kom med mig, og han ville være der. Jeg kunne føle og se ham. Selv om mange ikke kan se ham, er han her! Dette fællesskab er blevet ved, der er ingen grund til at stoppe det, når du engang har oplevet det... der er ingen måde, hvorpå jeg kunne trække mig tilbage. Når jeg tænker over, hvorfra han befriede mig; hvad jeg var før, er jeg så taknemlig for Guds nåde, for al hans kærlighed til menneskeheden og til mig!

Den 7. november, da jeg var på vej hjem, hørte jeg en stemme, der sagde: ”Vær forberedt, for i dag vil du dø.” Jeg vidste, at det var Helligånden, for jeg kunne se ham. Jeg ignorerede hans stemme og sagde: ”Herre, jeg ønsker ikke at dø i dag!” Så sagde han det højere og med større styrke. Jeg svarede: ”Herre, jeg ved, at det er dig, der taler til mig; jeg beder kun om en bekræftelse, og efter det, gør med mig, som du vil. Jeg vil gøre hvad som helst, du beder mig om, jeg vil overgive mig, selv om jeg er bange, for jeg ved, at du er med mig, og at du er virkelig.”

Jeg bad ”Lad den Herrens tjener, som du brugte før, bringe mig beskeden. Lad ham være i mit hjem i dette øjeblik, før jeg ankommer, og lad ham fortælle mig, at jeg vil dø i dag.” På en eller anden måde kender Herren vores fortid, nutid og fremtid. Han vidste også, hvad jeg ville bede ham om. Så da jeg kom hjem, var Herrens tjener der allerede.

Angelica's mor, Maxima, fortæller:

”Da min datter kom hjem, var vi i køkkenet. Da Angelica så Herrens tjener, sagde hun, ”Herren velsigne dig.” Manden svarede: ”Gud velsigne dig. Er du parat? For i dag er dagen, hvor Herren vil tage dig, klokken 16.” Hun bare stod der, lamslået over, at Herren havde bekræftet hendes forespørgsel.”

Angelica:

”Da jeg hørte dette, sagde jeg, ”Amen,... men jeg ønsker ikke at dø, Jeg kan ikke dø! Nej, Herre, jeg er bange, meget bange, skrækslagen!” Herrens tjener sagde: ”Lad os bede om, at frygten vil forlade dig nu, i Jesu navn.” Jeg sagde ”Amen,” og vi bad. Snart mærkede jeg, at al frygt forlod mig, og en ubeskrivelig glæde kom, idet jeg tænkte, at døden var den bedste ting, der kunne ske mig! Jeg begyndte at smile og le, mens alle kiggede på mig. De kunne alle se, at jeg forandrede mig fra at være ængstelig til at være fuld af glæde. Jeg smilede og sprang omkring og sang.”

Maxima:

”Min datter følte omgående glæde i sit hjerte og begyndte at spise. Hun spiste lidt af det hele, idet hun sagde, ”Hvis jeg ikke kommer tilbage, godt, så har jeg spist og jeg er mæt.”

Angelica: ”Alle begyndte at le og spurgte. ”Hvorfor opfører du dig sådan, i stedet for at være bedrøvet, er du glad, ja lykkelig?” Jeg svarede dem: ”Selvfølgelig, jeg skal møde Herren, jeg er på vej til at møde ham, men jeg ved ikke, om

jeg vil komme tilbage, så jeg ønsker at give alle mine ting væk.” De stirrede alle på mig og spurgte: ”Vil du virkelig give alle dine ting væk?” Min mors øjne var store af overraskelse!

Maxima:

”Min datter startede med at give sine ting væk. Hun gav alt væk, alt! Vore søstre fra kirken var hos os som sædvanlig, og hun gav noget til hver af dem. Da vi spurgte om hendes hensigter, sagde hun: ”Hvis jeg vender tilbage, kan de give mig tingene tilbage, men hvis jeg ikke kommer tilbage, kan de beholde det hele.”

Angelica:

”Jeg kan forestille mig, hvor ked af det min mor må have følt sig, da jeg sagde det. Men jeg følte mig så lykkelig, at jeg begyndte at give alt væk: mit tøj, min seng, min telefon, alt, på en betingelse: Hvis jeg kommer tilbage, skal alt returneres til mig. De begyndte alle at le.”

Maxima:

”Hun var fast besluttet, men som en mor følte jeg meget sorg. Det var ikke let. Jeg undrede mig, ”Herre, når øjeblikket kommer, hvordan vil det så blive?” Jeg fattede det ikke. Da de begyndte at bede, ordnede jeg ting i huset. De sagde: ”Søster, kom, lad os bede.” Men jeg svarede: ”Fortsæt bare, jeg kommer om lidt. Jeg vil lige gøre noget arbejde færdigt.”

Angelica:

”De iagttog mig alle, mens vi bad. Jeg bad ”Herre, jeg ønsker at gøre din vilje. Du er ikke et menneske, at du ville lyve eller fortryde, jeg ved, at du er sand. Hvis jeg skulle gå hen og svigte dig, så er det bedst, hvis du bare tager mig med dig; men hvis jeg er ved at gøre din vilje, så bring mig tilbage, men hjælp mig at sige sandheden, forbered mig, hjælp mig at prædike og fortælle folk, at de skal omvende sig.” Det var min korteste bøn. Jeg fortalte det til Herrens tjener og sagde: ”Fortæl ikke min mor, hvad jeg sagde til Gud.” Han svarede ”Jeg vil ikke fortælle hende det nu, men engang, når Herren har taget dig, vil jeg fortælle hende det.” Vi fortsatte med at bede, og samlede os i en kreds.”

Maxima:

”Da klokken var 15.30, sagde Herren til sin tjener, at han skulle salve min datter. Så nogle af os gik ind i værelset og salvede hende. Han gav os 2 minutter til at salve hende over det hele, fra hendes hår og ned over hele hendes krop. Hun var fuldkommen salvet.”

Døden.

Angelica:

”Min mor og en anden søster fra kirken, Fatima Navarrete, salvede mig med olie. Men da de salvede mig, følte jeg, at noget dækkede mig, som om glas omgav mig. Det er svært at forklare, jeg følte mig dækket af noget ligesom en rustning. Når de, efter det, prøvede at røre mig, kunne de ikke.”

Maxima:

”Mens vi bad over Angelica, prøvede jeg at lægge mine hænder på hende, men jeg kunne ikke røre hende! Hun havde en slags dække omkring sig. Det var mærkeligt, ingen kunne røre hende! Dette dække begyndte ved toppen af hendes hoved og ned til fødderne. Det var det, der chokerede mig mest. Jeg har lagt mine hænder på folk før, i Herrens tjeneste, men sådan noget som dette var aldrig før sket! Jeg sagde: ”Åh, noget er ved at ske,” og jeg begyndte i min bøn at takke Herren. Pludselig følte jeg stor glæde. Sorgen i mit hjerte var borte, smerten var borte, og nu følte jeg mig lykkelig og glad! Vi fortsatte med at bede, og omkring kl.16.00 faldt min datter om på gulvet.”

Angelica:

”Under bønnen følte jeg mig kortåndet; jeg kunne ikke trække vejret. Jeg følte en smerte i min mave og i mit hjerte. Jeg følte at mit blodløb gik i stå, og jeg havde frygtelige smerter i hele kroppen. Det eneste, jeg kunne sige, var: ”Herre, giv mig styrke, giv mig styrke!” Jeg følte, at jeg ikke kunne fortsætte. Jeg havde ingen styrke, den forlod mig! Da jeg så op mod himlen i det åndelige rige, ikke med mine fysiske øjne, så jeg himlen åbne sig. Jeg så engle, ikke 2 eller 10, men millioner af dem samle sig. I midten af millioner af engle så jeg et lys 10.000 gange stærkere end solen, og jeg sagde: ”Herre Jesus, det er dig som kommer!”

Maxima:

”Da hun faldt om, prøvede vi at rejse hende op, men hun var ude af stand til at stå. På det tidspunkt var vi i stand til at røre ved hende. Hun sagde: ”Bed, jeg har ingen styrke, mor. Jeg har ingen styrke, og jeg føler smerte.” Først følte hun smerte i sit hjerte, og så bredte det sig til hendes mave. Vi blev ved med at bede og råbe til Herren. Herren tog hendes liv! Aldrig før i mit liv havde jeg set nogen dø. Nu måtte jeg se min datter, mens hun led kvaler! Det var slet ikke let! Jeg kunne ikke forstå hendes sidste ord, og til sidst stoppede hun. Jeg lagde min hånd over hendes ansigt og holdt et

spejl til hendes mund, for at se, om hun trak vejret. Hun havde ikke noget åndedræt, hun var helt stille. Jeg holdt hende, hun var stadig varm som normalt. Jeg tog et lagen og lagde det over hende, og på kort tid begyndte hun at blive kold, meget kold. Håret var tilbagestrøget ligesom håret på en død person, og hun blev iskold.”

Angelica:

”Jesus kom ned, og jeg følte min krop døende. Som Jesus og englene kom nærmere, følte jeg, at jeg var ved at tage af sted, at jeg ikke længere var mig. Jeg var ikke længere levende, jeg var ved at dø, og det var pinefuldt! Da min krop faldt om på gulvet, var de der allerede. Mit hus var fuldt af engle, og midt blandt englene så jeg et lys, stærkere end solen! Det var meget svært; jeg følte en enorm pine, da min sjæl og ånd blev revet bort.

Jeg græd og skreg, da jeg så min krop på gulvet. Jeg spurgte: ”Hvad sker der? Hvad sker der?” Jeg ønskede at røre min krop og komme ind i den igen, men da jeg prøvede, var det som at gribe luften. Jeg kunne ikke røre den. Min hånd gik lige igennem den. Ingen af dem, som var der og bad, kunne høre mig! Jeg råbte: ”Herre, hjælp mig!”

Maxima:

”Min mand kom hjem, mens vi bad, og så hende der. Herren gav mig styrke i det øjeblik, for jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre. Det var som om, hun var i koma, men jeg vidste, at hun var OK, fordi det var Herrens værk. Så jeg sagde: ”Herre, din vilje ske.”

Herren Jesus Kristus.

Angelica:

”På det tidspunkt hørte jeg Herrens stemme, en smuk tordenstemme fyldt med kærlighed som sagde: *”Frygt ikke, datter, for jeg er Gud, din Gud, og jeg er kommet her for at vise dig, hvad jeg har lovet dig. Rejs dig op, for jeg er Gud, som holder dig i din højre hånd og siger til dig. ”Frygt ikke, jeg vil hjælpe dig.”* Pludselig rejste jeg mig op. Jeg havde været knælende og set på min krop, idet jeg ønskede at komme tilbage i den, men havde ikke været i stand til det. Da jeg hørte hans røst, forlod frygten mig, og jeg var ikke længere bange.

Da jeg begyndte at gå, åbnede englene en sti. Der skinnede et stærkt lys, og mens jeg stirrede på det, følte jeg fred. Mens jeg kiggede, så jeg en smuk, høj, elegant, muskuløs mand. Lys strømmede fra ham. Der var for meget lys til, at jeg kunne se hans ansigt! Men jeg kunne se hans smukke hår af skinnende guld og en hvid klædning med et bredt gyldent bælte, som krydsede hans brystkasse. Jeg læste: *”Kongernes konge og Herrernes Herre”*.

Jeg så på hans fødder. Han havde skinnende gyldne sandaler af strålende guld. Han var så smuk! Han rakte sin hånd ud til mig. Da jeg tog hans hånd, var det ikke ligesom, da jeg rørte min krop, min hånd gik ikke gennem den. Jeg spurgte: ”Hvad sker der?” og han sagde: *”Jeg vil vise dig helvede, for at du kan vende tilbage og fortælle menneskene, at helvede er virkelig; at helvede eksisterer. Jeg vil også vise dig min herlighed, for at du kan sige til mit folk om at være forberedt, for min herlighed er virkelig og jeg er virkelig.- Datter, frygt ikke!”* – Han sagde det igen, og jeg sagde: ”Herre, jeg ønsker at gå til himlen, men ikke til helvede, fordi jeg har hørt, at det er uhyggeligt!” Han sagde: *”Datter, jeg vil være med dig. Jeg vil ikke efterlade dig i det sted, og jeg vil vise dig det sted, fordi der er mange mennesker, som har hørt, at helvede eksisterer, men de har ingen frygt. De tror, at det er et spil, at helvede er en spøg, og mange ved ikke om det. Det er derfor, jeg vil vise dig det sted, fordi der er flere mennesker, der fortabes, end der er mennesker, der kommer ind i min herlighed.”* Da han sagde det, kunne jeg se tårer strømme ned ad hans klæder. Jeg spurgte ham: ”Herre, hvorfor græder du?” Han svarede: *”Datter, der er mange, der fortabes, og jeg vil vise dig dette, så du vil gå og fortælle sandheden, også at du ikke vil komme tilbage til dette sted.”*

Helvede.

Pludselig, mens han talte, begyndte alt at bevæge sig. Jorden rystede og åbnede sig, og jeg så ned i et meget mørkt hul.

Vi stod på en slags klippe med engle rundt omkring os, og jeg sagde: ”Herre, jeg ønsker ikke at gå til dette sted!” Han sagde: *”Datter, frygt ikke, for jeg er med dig.”* I løbet af et split sekund var vi steget ned i det sorte hul. Jeg forsøgte at se, men der var et frygteligt mørke. Jeg så en enorm cirkel og hørte millioner af stemmer.

Det var så hedt, at jeg følte det som om min hud brændte. Jeg spurgte: ”Herre, hvad er dette? Jeg ønsker ikke at komme til dette sted!” Herren sagde, at dette var kun tunnelen til helvede. Der var en rædselsfuld, frastødende og kvalmende lugt, og jeg tiggede Jesus om ikke at tage mig der. Han svarede: *”Datter, det er nødvendigt for dig at komme til at kende dette sted.”* Jeg råbte: ”Hvorfor, Herre, hvorfor?” Han svarede mig: *”For at du kan fortælle sandheden til menneskeheden; menneskene fortabes, og kun få kommer i mit rige.”* Han sagde dette med tårer. Hans ord styrkede mig og gav mig mod til at gå videre. Vi ankom til enden af tunnelen, og da jeg kiggede ned, så jeg en underverden dækket af flammer. Herren sagde: *”Datter, jeg giver dette til dig”* Det var et stort bogbind med blanke papirark. *”Datter, tag denne pen, så du kan nedskrive alt det, som jeg vil vise dig. Alt det, som du vil se og høre. Du*

vil skrive alt, mens du iagttager det, som du oplever det.” Jeg sagde: ”Herre, jeg vil gøre det, men jeg ser allerede så meget, Herre. Jeg ser sjæle, der bliver pint og vældige flammer.”

Maxima:

”Tiden gik og min datter lå stadig der. ”Herre, hvad sker der?” Tårer kom ud af hendes øjne, men når jeg tørrede dem bort, kom de bare igen. Jeg satte et spejl foran hendes mund for at se, om hun trak vejret, men der var intet. Vi tjekkede hendes puls, men intet. Vi lagde en hånd på hendes mave, intet. Herrens tjener sagde: ”Stedet, hvor hun er, er ikke et sted, hvor der er smil, men et sted, hvor der er pine.”

Angelica:

”Jeg sagde til Jesus: ”Jeg vil bevidne, at helvede er virkelig, at helvede eksisterer, men tag mig ud herfra nu!” Han svarede, ”Datter, vi er ikke engang kommet ind til dette sted, og jeg har endnu ikke vist dig noget, og allerede ønsker du, at jeg skal tage dig ud fra dette sted?” – ”Åh, Herre, tag mig ud herfra,” sagde jeg. Så begyndte vi at gå ned i underverdenen! Jeg begyndte at græde og skribe. ”Herre, nej, nej, nej – jeg ønsker ikke at gå!” Han svarede, ”Du har brug for at se dette.” Jeg så skrækkelige dæmoner af alle typer, både store og små. De løb så hurtigt og bar noget i deres hænder. ”Herre, hvorfor løber de sådan, og hvad bærer de i deres hænder?” Han svarede: ”Datter, de løber sådan, fordi de ved, at deres tid er ved at løbe ud, fordi tiden er så kort til at ødelægge menneskeheden og især mit folk. Det, de bærer i hænderne, er pile til at ødelægge menneskerne, fordi hver dæmon er givet et navn, og i henhold til navnet, som er givet til dem, har de en pil til at ødelægge den person og bringe dem til dette sted; deres mål er, at ødelægge disse personer og bringe dem til helvede.” Jeg så dæmonerne løbe begejstret op mod jorden. Han sagde til mig: ”De tager til jorden for at bringe mennesker ind i dette sted.” Mens han sagde det, græd han meget. Han græd hele tiden, og jeg græd også.

Herren sagde til mig: ”Er du parat til at se, hvad jeg nu vil vise dig?” – ”Ja, Herre,” sagde jeg. Han tog mig til en celle, hvor en ung mand blev pint i flammerne. Jeg lagde mærke til, at cellen var nummereret; dog kunne jeg ikke forstå numrene, de så ud til at være bagvendt. Der var en stor plage i den celle, og den unge mand havde nummeret ”666” på sin pande. Han havde også en metalplade, som var sat ind under hans hud. Ormene, som var ved at æde ham, var ikke i stand til at ødelægge denne plade. Flammerne kunne heller ikke brænde den. Han skreg: ”Herre, vær mig nådig. Tag mig ud af dette sted. Tilgiv mig, Herre!” Men Jesus svarede: ”Det er for sent: Jeg gav dig muligheden, men du ville ikke omvende dig.” (Åb. 2,4-5)(Åb. 3,1-3)(Åb. 3,16)

Jeg spurgte Jesus: ”Hvorfor er han her?” Så genkendte jeg ham. På jorden kendte denne unge mand Guds ord, men pludselig forlod han Guds vej og foretrak et liv med alkohol, stoffer og gik den forkerte vej. Han ønskede ikke at følge Herrens vej. Jesus advarede ham mange gange om, hvad der kunne ske med ham. Jesus sagde: ”Datter, han er her i dette sted, fordi enhver, som afviser mit ord, allerede har en dom: Det ord, som jeg har talt, vil dømme ham på den sidste dag.” (Johs. 12, 48) Og Jesus græd.

Når Herren græder, er det anderledes, end når vi græder. Han græder med denne smerte i sit hjerte, og han sukker dybt. ”Jeg skabte ikke helvede til menneskerne,” sagde Jesus. Så spurgte jeg ham: ”Hvorfor er mennesker så her, Herre?” – Han svarede: ”Datter, jeg skabte helvede til satan og hans engle, som er dæmonerne (Mat. 25,41), men på grund af synd og mangel på omvendelse, er mennesker her, og der er flere, der fortæbes end dem, der når min herlighed!” (Mat. 7,14). Han fortsatte med at græde, og det gjorde mig så ondt at se, hvordan han græd. ”Datter, jeg gav mit liv for alle mennesker, for at de ikke skulle fortæbes, så de ikke skulle ende op i dette sted. Jeg gav mit liv af kærlighed og nåde, sådan at menneskerne ville nå frem til omvendelse og kunne komme ind i himmelens rige.” Jesus klagede sig som en, der ikke længere kunne udholde pinen, så meget smerte følte han ved at se folk her.

Det at være sammen med Jesus, gav mig en følelse af sikkerhed. Jeg tænkte, at hvis jeg mister kontakten med Herren, vil jeg blive fanget her!” Jeg spurgte: ”Jesus, har jeg familie her i dette sted?” Han så på mig, da jeg græd, og han sagde: ”Datter, jeg er med dig”, fordi jeg var så bange. Han tog mig med til en anden celle. Jeg kunne ikke have forestillet mig at se nogen af mine slægtninge i den celle. Jeg så en kvinde i pine. Hun havde orm, der ville æde hendes ansigt, og dæmoner, der ville kaste et spyd i hendes krop. Hun skreg: ”Nej, Herre, vær mig nådig, tilgiv mig, åh, tag mig ud af dette sted, bare et minut!” (Lukas 16,24).

I helvede pines mennesker med minderne om, hvad de gjorde på jorden. Dæmoner spotter folk og siger til dem: ”Tilbed og tak fordi dette er dit kongerige” og folk skriger, idet de husker, at de kendte Gud, fordi de kendte Guds Ord. De, som havde kendt Gud og vendt sig fra ham, blev pint dobbelt. Herren sagde: ”Der er ingen mulighed for dem, som er her. Der er stadig mulighed for dem, som lever.” Jeg spurgte Herren: ”Hvorfor er min oldemor her? Jeg ved ikke, om hun nogensinde kendte dig. Hvorfor er hun her i helvede, Herre?” Han svarede: ”Datter, hun er her, fordi hun ikke ville tilgive ... datter, den som ikke tilgiver, vil jeg heller ikke tilgive.” (Matt. 6,14-15)

Jeg spurgte: ”Herre, men du tilgiver da, og du er nådig og barmhjertig.” Han svarede mig: ”Ja, datter, men det er nødvendigt for mennesker at tilgive hinanden. Fordi de ikke har tilgivet, er det grunden til at mange mennesker er her på dette sted, fordi de ikke tilgav. Gå og fortæl menneskene, at det er tid at tilgive, og specielt mit folk, for der er mange af mit folk, der ikke har tilgivet. Fortæl dem om at befri sig selv fra nag, fra vrede, fra det had, de har i deres hjerte, for det er tid at tilgive! Hvis døden skulle overraske den person, som manglede at tilgive; den person måtte gå til helvede, for ingen kan købe livet.” Da vi forlod dette sted, var min oldemor omsluttet i flammer, og hun skreg og begyndte at spotte Guds navn, hun ville forbande ham. Alle personer i helvede spotter Gud.

Da vi forlod det område, kunne jeg se, at helvede var fyldt med forpinte sjæle. Mange mennesker rakte hænderne ud og tiggede Jesus om at hjælpe dem og tage dem ud derfra. Men Herren kunne ikke gøre noget for dem, og så begyndte de at spotte Gud. Så græd Jesus og sagde: ”Det gør mig ondt at høre dem, det gør mig ondt at se, hvad de gør, fordi jeg kan ikke længere gøre noget for dem. Det, som jeg vil fortælle dig, er, at jeg har endnu mulighed for at hjælpe dem, som stadig er på jorden, som endnu ikke er døde, men som lever og endnu har tid til at omvende sig.”

Herren fortalte mig, at der var mange berømte mennesker i helvede, og at der også var mange mennesker, som havde kendt Herren. Han sagde: ”Jeg vil vise dig en anden del af ildhavet.” Vi kom til et sted, hvor en kvinde var omgivet af flammer. Hun var i stor pine og skreg, idet hun tiggede Herren om nåde. Jesus pegede på hende og fortalte mig: ”Datter, den kvinde, som du ser derovre omgivet af flammer, er Selena.” Da vi kom nærmere, skreg hun: ”Herre, vær mig nådig, tilgiv mig Herre, tag mig ud af dette sted!” Men Herren så på hende og sagde: ”Det er for sent, det er for sent, du kan ikke omvende dig nu.” (Lukas 16,19-31)

Hun så mig og sagde: ”Vær rar, jeg ber’ dig, gå og fortæl folk om dette, råb det ud og ti ikke; gå og advar dem mod at komme til dette sted, gå og advar dem mod at lytte til mine sange, og advar dem mod at synge mine sange.” (1. Johs.2,15). Så spurgte jeg hende: ”Hvorfor ønsker du, at jeg skal gå ud og sige det?” Hun svarede: ”Fordi hver gang folk synger og lytter til mine sange, bliver jeg pint endnu mere, og personen som synger eller lytter til mine sange, kommer til dette sted. Jeg ber’ dig gå og advar dem mod at komme her; fortæl dem, at helvede er virkeligt!” Så skreg hun og dæmoner kastede spyd langt fra og ind i hendes krop, og hun skreg: ”Hjælp mig Herre, vær mig nådig, Herre!” Men bedrøvet sagde Herren til hende: ”Det er for sent.”

Jeg så ud over området; det var fyldt med sangere og kunstnere, som var døde. Alt, hvad de gjorde, var at synge og synge. De kunne ikke stoppe med at synge. Herren forklarede: ”Datter, personer, som er her må fortsætte med at gøre, hvad de gjorde på jorden, hvis de ikke har omvendt sig.”

Mens jeg observerede området, lagde jeg mærke til en masse dæmoner, som sprøjtede en eller anden type regn. Jeg troede faktisk, at det regnede. Men jeg lagde mærke til, at folk i flammerne faktisk løb bort fra regnen, idet de råbte: ”Nej, hjælp mig Herre!... Det kan ikke være rigtigt.” Og dæmonerne lo og sagde til folk: ”Sig tak og lovpris, fordi dette er jeres kongedømme nu og i evighed!” Jeg så flammerne vokse og folks orme blev mangfoldiggjort! Der var intet vand der, det var svovl, der mangfoldiggjorde flammerne og folks pine. Jeg spurgte Jesus: ”Hvad sker der ... Herre hvad er dette?” – Herren svarede: ”Dette er lønnen til alle, som ikke har omvendt sig.” (Sl. 11,6)

Så tog Herren mig til et sted, hvor der var en meget velkendt mand. Før dette plejede jeg at leve som en dobbeltsindet ung kristen pige. Jeg tænkte sædvanligvis, at alle som døde kom i himlen; at de, som celebrerede messe, også kom i himlen, men jeg tog fejl. Da pave John Paul d. 2. døde, fortalte mine venner og familie, at han var kommet i himlen. Alle nyhederne på TV og mange andre steder ville sige, ”Pave John Paul d. 2. er død, må han hvile i fred. Han lovsynger nu med Herren og hans engle i himmelen”, og jeg troede det alt sammen. Men jeg havde bare narret mig selv, fordi her så jeg ham i helvede, hvor han blev pint af flammer. Jeg så på hans ansigt, det var John Paul d. 2.! – Herren sagde til mig: ”Se datter, den mand, som du ser der, er pave John Paul d. 2. Han er her i dette sted; han bliver pint, fordi han ikke omvendte sig.”

Men jeg spurgte: ”Herre, hvorfor er han her? Han plejede at prædike i kirken.” Jesus svarede: ”Datter, ingen horkarl, ingen afgudsdyrker, ingen, som er grådig og ingen løgner vil komme ind i mit rige.” (Ef. 5,5)

Jeg svarede: ”Ja, jeg ved, at det er sandt, men jeg vil gerne vide, hvorfor han er her, fordi han plejede at prædike til masser af folk!” – Jesus svarede: ”Ja, datter, han kan have sagt mange ting, men han talte aldrig sandheden, som den er. Han sagde aldrig sandheden, og de kender sandheden, og skønt han kendte sandheden, foretrak han penge i stedet for at prædike om frelsen. (1. Timotheus 9-10) Han ville ikke sige, at helvede er virkelig, og at himmelen også eksisterer; datter, nu er han her i dette sted.”

Da jeg iagttog denne mand, så jeg, at han havde en stor slange med pigge snoet rundt om halsen, og han prøvede på at tage den væk. Jeg prøvede at overtale Jesus ”Herre, hjælp ham!” Manden skreg: ”Hjælp mig Herre, vær mig nådig; tag mig ud fra dette sted, tilgiv mig! Jeg omvender mig, Herre; jeg vil gerne vende tilbage til jorden for at omvende mig.” Herren så på ham og sagde til ham: ”Du vidste det meget godt. Du vidste meget godt, at dette sted var virkelig ... det er for sent; der er ingen anden mulighed for dig.” Herren sagde: ”Se datter, jeg vil vise dig denne mands liv.” Jesus viste mig en enorm skærm på hvilken jeg kunne se, hvorledes denne mand holdt messe mange gange for store

menneskeskarer, og hvordan mennesker, som var der, forguede ham. Jesus sagde: *"Se datter, der er mange afgudsdyrkere på dette sted. Forgudelse vil ikke frelse, datter. Jeg er den eneste, som frelser, og foruden mig er der ingen, der frelser. Jeg elsker synderen, men jeg hader synd, datter. Gå og fortæl menneskerne, at jeg elsker dem, og at de behøver at komme til mig."*

Mens Herren talte, begyndte jeg at se, hvorledes denne mand modtog mængder af mønter og pengesedler; penge, som han alle beholdt. Han havde så mange penge. Jeg så billeder af denne mand siddende på en trone, men jeg var også i stand til at se bag det. Medens det er sandt, at disse mennesker ikke bliver gift, kan jeg forsikre dig om; det er ikke noget jeg finder på, Herren viste det til mig, disse mænd sover sammen med nonner; med mange kvinder !

Herren viste mig, at disse mennesker lever i utugt, og Guds ord siger, at ingen horkarl vil komme ind i Guds rige. Mens jeg så alt dette, sagde Herren til mig: *"Se datter, det, som jeg viser dig, er hvad der foregår, hvordan han levede, og hvad der stadig sker blandt mange mennesker, blandt mange nulevende præster og paver."* Så fortalte han mig: *"Datter, gå og fortæl menneskerne, at det er tid at omvende sig til mig."*

Herren viste mig et sted, hvor mange mennesker vandrede på vejen til helvede. Jeg spurgte ham: *"Herre hvordan kan det være, at så mange mennesker vandrer mod helvede?"* Han svarede: *"Det vil jeg vise dig."* Han viste mig en tunnel med mange mennesker gående gennem den. Disse mennesker var lænket fra hånd til fod. De var klædt i sort og bar en byrde på deres ryg. Jesus sagde: *"Se datter, disse mennesker, som du ser der, de kender mig ikke endnu. Det, som de bærer på deres ryg, er synd, men gå og fortæl dem om at overgive byrden til mig, og jeg vil give dem hvile; at jeg er den, som tilgiver al deres synd... gå og sig til disse mennesker om at komme til mig, for jeg venter på dem med åbne arme, gå og sig til dem, at de er på vej til helvede."*

Mens jeg iagttog de vandrende mennesker, sagde jeg: *"Herre, den person derovre, er min kusine; den unge mand er min fætter, Herre, og den unge pige, der kommer ned, er også min kusine; min familie er på vej til helvede!"* Han svarede: *"Datter, de er på vej til helvede, men gå og fortæl dem, at de er på vej til helvede. Gå og fortæl dem, at jeg har valgt dig som min vægter... Det, at jeg har valgt dig som min vægter, betyder, at du skal fortælle dem sandheden. Du må gå og fortælle dem alt det, som jeg har vist dig. Hvis du ikke advarer dem, og noget sker for denne person, vil hans blod komme over dig, men hvis du går og gør som jeg har sagt dig, så har den person et regnskab med mig. Hvis personen ikke omvender sig, så er ansvaret løftet fra dig, for regnskabet vil hvile på den person, og hans blod vil ikke komme over dig. (Ezekiel 3,18).*

Jesus fortalte mig, at mange berømte mennesker gik til helvede, berømte og indflydelsesrige mennesker. Tag f. eks. Michael Jackson. Den mand var berømt over hele verden, men han var en satanist. Skønt mange mennesker ikke ser det på den måde, men det er sandheden. Denne mand havde sataniske pagter: han kom til overenskomst med djævelen for at opnå berømmelse og tiltrække mange fans.

De trin, som han udførte, det er den måde, som jeg så dæmonerne gå på, når de torturerede folk i helvede. De bevægede sig baglæns og ikke fremad, mens de råbte og morede sig over angsten, de påførte folk. Lad mig fortælle dig, at Michael Jackson er i helvede. Herren viste mig ham, efter at Michael døde. Han lod mig se Michael Jackson pint i flammer. Jeg råbte til Jesus, *"Hvorfor?"* Det var ikke rart at se hvorledes denne mand blive pint og hvordan han skreg. Alle jer, som lytter til Michael Jacksons sange, eller synger dem, eller som er en fan af Michael Jackson, jeg advarer jer om, at satan vil fange jer i sit net, så I vil ende i helvede. Lige nu, frasig jer det i Jesu navn!!! Jesus ønsker at sætte dig fri, så du ikke går fortabt.

Herren sagde: *"Datter, der er også mennesker, der kender mig, som går på vejen til helvede."* Jeg spurgte: *"Herre, hvordan kan mennesker, der kender dig også komme her?"* Han svarede: *"Den person, som har forladt mine veje og den person, der lever et dobbelt liv."* Han begyndte at vise mig mennesker, der var på vej til helvede. De var bundet fra deres hænder til deres fødder.

Hver af dem bar en hvid klædning, men den var revet, plettet og krøllet. Jesus sagde: *"Datter, se hvordan mit folk er gået væk fra mig. Datter, jeg vil fortælle dig, at jeg ikke kommer for at hente disse folk. Jeg kommer for at hente et helligt folk, parate, uden fejl, uden rynker og uden besmittelse... gå og sig til dem om at vende tilbage til de gamle stier."* (Efs. 5,26-27). Jeg begyndte at se mange af mine onkler og mange andre folk, som var gået bort fra Herrens veje. *"Gå og fortæl dem, at jeg venter på dem, at de vil overgive deres byrder til mig, og jeg vil give dem hvile."* – Jesus græd: *"Datter, de kommer denne vej. Gå og fortæl dine onkler; gå og fortæl din familie, at de kommer denne vej! Datter, mange vil ikke tro dig, men jeg er dit trofaste vidne. Jeg er dit trofaste vidne. Jeg vil aldrig forlade dig. Selv om de ikke vil tro dig, gå og fortæl dem sandheden, for jeg er med dig. Jeg vil også vise dig, Datter, hvordan mennesker ankommer til dette sted."*

Vi gik til en tunnel, hvor der var et mylder af mennesker, som faldt ned i afgrunden. Ikke 1.000, ikke 2.000, men lige så mange som havets sand, utallige. De faldt hvert sekund, ligesom håndfulde af sand, der kastes ned. Sjælene faldt

hurtigt. Jesus græd, han sagde: *"Datter, det er sådan, menneskerne går fortabt; det er således, det er mistet! ... Datter, det gør mig ondt at se, at mennesker går fortabt."*

Jesus sagde: *"Dæmonerne holder også møder i dette sted."* Og jeg sagde: *"Dæmonerne holder møder?"* Jesus sagde: *"Ja, Datter, de mødes for at planlægge, for at lægge planer om, hvad de vil gøre ved menneskerne. De holder dagligt hemmelige møder."* Idet han sagde det, tog Jesus mig med til en celle, hvor jeg så et træbord med stole rundt omkring. Der var dæmonerne – alle typer af dæmoner. Jesus forklarede: *"De planlægger nu at gå ud og ødelægge pastorernes familier, missionærerne, evangelisterne og alle dem, som kender mig. Datter, de ønsker at ødelægge dem; de har mange pile."*

Dæmonerne lo og hånede og sagde: *"Lad os ødelægge menneskerne og bringe dem til dette sted."* Jesus sagde til mig: *"Gå og fortæl menneskerne, at jeg er med dem. Sig til dem, at de ikke må efterlade åbne døre, ikke efterlade en plads for satan, for satan går omkring som en brølende løve og søger, hvem han kan opsluge. (1. Peter 5, 8). Men ordet siger "han går som om", fordi den eneste virkelige løve, er løven af Juda, Jesus Kristus af Nazareth. (Åb. 5,5). Jesus sagde: "Datter, de ønsker specielt at ødelægge pastorerne og familierne." Jeg spurgte: "Hvorfor vil de ødelægge pastorerne og familierne?" Jesus svarede: "Fordi de har omsorg for tusindvis af mennesker, som er "fårene i folden", fåreflokken, som Herren har givet dem. De ønsker, at disse folk skal vende tilbage til verden igen; skal se sig tilbage og ende op i helvede.... Gå og fortæl pastorerne, at de skal sige sandheden. Sig til pastorerne, at de skal prædike sandheden og sige alt det, som jeg taler til dem og aldrig holde for sig selv, hvad jeg taler til dem!"*

Da vi forlod dette sted, sagde Herren til mig: *"Jeg vil også vise dig noget andet... der er også børn i dette sted."* – "Er der også børn i dette sted, Herre? Hvorfor er der børn her? Dit ord siger: "Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig; for himmeriget hører sådanne til." (Mat. 19,14). Jesus svarede: *"Datter, det er sandt, sådan er himmeriget, men det barn må komme til mig, for den, som kommer til mig, vil jeg ikke støde bort."* (Johs.6,37). Øjeblikkeligt viste Herren mig en 8års dreng, der blev pint i ilden. Drengen skreg "Herre, vær mig nådig, tag mig ud af dette sted, jeg vil ikke være her!" Han blev ved med at græde og skrike. Jeg så dæmoner rundt omkring denne dreng, som lignede tegneserie-figurer. Der var: Dragon Balls Z, Ben 10, Pokemon, Doral, o.s.v. – "Herre, hvorfor er denne dreng her?" Jesus viste mig en stor skærm med denne drengs liv. Jeg så, hvorledes han tilbragte næsten al sin tid foran TV med at se disse tegneserier.

Jesus sagde: *"Datter, disse levende tegneserier, disse film, disse sæbe-operaer, som ses dagligt på TV, er satans instrumenter til at ødelægge menneskerne.... Se datter, hvordan det gik til."* Jeg så, hvorledes drengen var oprørs og ulydig mod sine forældre. Når hans forældre talte med ham, løb han sin vej, kastede med ting og var ulydig mod dem. Efter at det skete, blev han kørt over af en bil, og han døde. Jesus sagde: *"Lige siden dengang, har han været i dette sted."*

Jeg så på drengen, mens han blev pint. Jesus sagde: *"Datter, gå og sig til forældre, at de skal lære deres barn det, som er skrevet i mit ord. (Ordsp. 22,6). Væn drengen til den vej, han skal følge, da viger han ikke derfra, selv gammel. Guds ord er sandt, det siger, at vi skal opdrage barnet med stokken, men ikke hele tiden, kun når barnet har været ulydigt mod forældrene." (Ordsp. 22,15).*

Herren fortalte mig noget, som er meget sørgeligt og meget smerteligt. Han sagde: *"Datter, der er mange børn i dette sted på grund af levende tegneserier, på grund af oprør."* Jeg spurgte ham: "Hvorfor får levende tegneserier skyld for dette?" Han forklarede: *"Fordi de er årsag til dæmoner, der påfører børnene oprør, ulydighed, bitterhed og had; og andre dæmoner kommer ind i disse børn, så de ikke gør gode ting, men de gør det, der er ondt: hvad børn ser på TV, ønsker de at gøre i virkeligheden." - Helvede eksisterer, helvede er virkeligt, og selv børn må beslutte med hvem de vil gå."* Jeg sagde: "Herre, fortæl mig, hvorfor er der børn i dette sted?" – Jesus svarede: *"Så snart som børn ved, at der er en himmel og et helvede, så har de et sted at vælge."*

Note af Børge Laustsen: Hvornår er et lille barn ikke længere lille og uskyldig? Hvornår går det fra at høre himlen til og ikke høre himlen til? Det sker omkring 5-8 års alderen – Det er der, de begynder at blive bevidste og kan tage bevidste valg – F.eks. "Jeg ved at dette er forkert, men jeg vælger alligevel at gøre det." Før denne bevidsthed gjorde de bare tingene ubevidst og uden at tænke over, om det var forkert eller ej. En god indikator er, at de også bliver sexuel bevidste og kan blive generte og flove over det. Før denne bevidsthed indtræffer, kan en pige gå med far i svømmehallen og med i mændenes omklædning og en dreng med sin mor i damernes omklædning – Når så bevidstheden kommer, så går den ikke længere.

Dette ved jeg, fordi jeg har arbejdet med børn i atten år og studeret emnet.

Himmeriget.

Der er meget mere at sige om helvede, men nu vil jeg fortælle, hvad jeg så i himlen. Jesus sagde: *"Datter, nu vil jeg vise dig, hvad jeg har forberedt til mit hellige folk."* Vi forlod dette sted ved at gå ud gennem en tunnel. Ved at gå

gennem denne tunnel, kom vi pludselig ud, hvor der var lys. Jeg så ikke mere mørke, pine og flammer. Herren sagde: *"Datter, jeg vil vise dig min herlighed,"* og vi begyndte at stige op til himmelens rige! Snart ankom vi til en dør med kæmpestore bogstaver skrevet i guld, der stod: **"Velkommen til himmelens rige."** - Jesus sagde: *"Datter, gå ind, for jeg er døren, og den, som går ind gennem mig, vil blive frelst; og han skal gå ind og gå ud og finde føde."* (Johs.10,9)

Efter at Herren sagde disse ord, åbnedes døren, og vi gik ind. Jeg så engle, der gav lov og pris og ære til vor himmelske Fader! (Åb.7,11-12). Som vi fortsatte med at gå, kom et bord til syne; jeg kunne se begyndelsen af bordet, men ikke enden af det. (Åb.19,9). Jeg lagde mærke til en stor trone og en mindre trone omgivet af tusinder af stole. Mellem stolene var der klædninger sammen med kroner. Herren fortalte mig: *"Datter, kronerne, som du ser der, er livets krone."*(Åb. 2,10).

Jesus sagde: *"Se, datter, dette er, hvad jeg har forberedt for mit folk."* – Jeg så, at bordet var dækket med en hvid bordduk med guldkanter. Der var tallerkner, guld bægere, frugt; altting var serveret. Det var så smukt. Der var et meget stort kar midt på bordet, som indeholdt vinen til middagen. Jesus sagde: *"Datter, alt er parat til ankomsten af min kirke."*

Vi kom til et andet sted, hvor jeg så mange mennesker i en have. Der var kendte mennesker fra bibelen, men de var ikke gamle, men unge. Der var denne unge mand med en stor kerchief (trekantet tørklæde) i hånden, som dansede og hvirvlede omkring og priste Gud. Jesus sagde: *"Datter, den unge mand, som du ser der, er min tjener, David."* Han gav ære til vor Fader. Pludselig kommer en anden ung mand forbi, og Jesus fortalte mig, *"Datter, han er Joshua; han er Moses; den anden unge mand er Abraham."* Jesus kaldte dem ud ved deres navne. De havde alle det samme ansigtsudtryk! Jesus sagde: *"Datter, den kvinde, som du ser der, er min tjener, Marie Magdalene; og der min tjener, Sara."*

Men så fortalte han mig: *"Datter, hun er Maria. - Maria, som gav fødsel til Jesus Kristus, som er mig. Datter, jeg vil fortælle dig, at hun har intet kendskab til, hvad der foregår på jorden. Jeg vil sige til dig, at du må gå og sige til menneskerne, sig til idol- tilbederne, at helvede er virkeligt, og at afgudsdyrkere ikke vil arve mit rige, men gå og fortæl dem, at hvis de omvender sig, kan de komme ind i min himmelske bolig. Gå og fortæl dem, at jeg elsker dem, og fortæl dem, at Maria ikke har kendskab til noget af det, som sker på jorden, og at den eneste, som de må tilbede, er mig, fordi hverken Maria eller Sct. Gregory eller nogen anden hellig kan give frelse. Jeg er den eneste, som frelser, og uden mig er der ingen, ingen, ingen – som frelser!"* Han gentog det tre gange – at ingen kunne frelse; Kun han frelser!

Mennesker er blevet bedraget ved at tro på en indbildt hellig, som ikke er, men som er en dæmon, der arbejder gennem en afgud, lavet af menneskehænder. Men lad mig fortælle dig, at Herren ønsker at give dig det bedste. Han ønsker, at du skal gå ind i Guds rige; at omvende dig og forlade afguderier. Fordi afguderier vil ikke frelse dig. Jesus Kristus fra Nazareth er den eneste, der frelser, han, som gav sit liv for dig og for alle mennesker. Herren har et stort budskab til menneskerne. Idet han græd, sagde han til mig: *"Datter, vær ikke tavs; men gå og fortæl sandheden; gå og fortæl, hvad jeg har vist dig."*

Jeg så, hvorledes Maria tilbad Herren, og jeg så kvinder med smukt langt hår, og jeg sagde: *"Herre, hvilken yndig måde de bærer deres hår."* Han sagde til mig: *"Datter, det som du ser, er sløret, som jeg har givet til kvinder; gå og bed kvinderne om at passe på det slør, som jeg har givet dem."* (1. Kor. 11,13-16)

Så sagde han til mig: *"Jeg har noget meget vigtigt at vise dig."* Jeg så langt væk en skinnende by, en by af guld!" Jeg sagde. *"Herre, hvad er det? Jeg ønsker at gå derover."* Han svarede: *"Datter, jeg vil vise dig, hvad der er derovre. Det, du ser, er de himmelske boliger, de himmelske palæer, som er parate til mit folk."*

Vi begyndte at gå, indtil vi nåede en gylden bro. Da vi gik over den, kom vi på gader, som var lavet af det pureste guld! (Åb. 21,21b).

Alt var så smukt, så strålende, ligesom skinnende glas, det var absolut overnaturligt, uforklarligt! Vi så himmelske palæer, og iagttog tusindvis af engle, der byggede dem. Nogle af englenerne byggede meget hurtigt, andre byggede langsomt og andre byggede slet ikke. Jeg spurgte Herren: *"Hvorfor bygger nogle engle hurtigt, mens andre er langsommere, og nogle har stoppet med at bygge?"* Herren forklarede: *"Datter, det er sådan mit folk arbejder på jorden, og englenerne arbejder som mine børn arbejder på jorden... Datter, mit folk spreder ikke længere evangeliet. Mit folk faster ikke længere. Mit folk går ikke længere på gaderne og deler traktater ud, som fortæller sandheden. Mit folk skammer sig nu. Gå og sig til mit folk om at vende tilbage til de gamle stier. De engle, som du så ikke bestille noget, tilhører de mennesker, som er gået væk fra mine stier... datter, gå og fortæl mit folk, at de skal vende tilbage til de gamle stier,"* (Jeremias 6,16) og idet han sagde det, begyndte han at græde. Jeg hørte andre folk som sang, så jeg spurgte ham: *"Herre, jeg ønsker at du tager mig der over, hvor disse folk synger."* Jesus så på mig, jeg kunne fortælle, hvorledes han så på mig, men jeg kunne ikke se hans ansigt, kun bevægelserne af hans ansigt. Mens hans tårer strømmede ned over hans klædning, spurgte jeg ham, hvorfor han græd. Men han ville ikke forklare mig hvorfor. Senere ankom vi til denne smukke have. Der, mellem de himmelske palæer, så jeg blomster, der svajede. Det må have været sangen, jeg hørte. Herren pegede med sin finger og sagde: *"Datter, se, de priser mig, de lovsynger mig! Mit folk gør ikke længere, som de gjorde før. Mit folk lovpriser ikke længere, de tilbeder mig ikke længere, de søger mig ikke længere som før. Det er derfor, jeg sagde til dig datter, gå og sig til mit folk, at de skal søge mig, for jeg vil gå, jeg vil gå efter et folk, som søger mig i ånd og sandhed, for et folk, som er parat, for et helligt folk!"* Og grædende sagde

han, ”Jeg kommer, jeg kommer!” Så forstod jeg, hvorfor han græd, fordi han kommer, men ikke for at hente dem, som er halvhjertet. Han vil kun komme efter de folk, som søger ham i ånd og sandhed.

Så sagde Herren til mig, at jeg måtte vende tilbage til jorden. Jeg sagde: ”Herre, jeg ønsker ikke at vende tilbage til jorden! Hvad mener du, jorden? Jeg ønsker at blive hos dig. Du bragte mig her, og jeg går ingen steder, fordi jeg er hos dig!” Jesus sagde: ”Datter, det er nødvendigt, at du vender tilbage til jorden for at gå og vidne om, at min herlighed er virkelig, og hvad jeg viser dig, er virkeligt; at hvad du har set, er virkeligt – så at menneskene vil komme til mig, omvende sig og ikke gå fortabt.” Grædende faldt jeg ned for hans fødder. Jeg spurgte: ”Herre, hvad er disse sår her?” Han svarede: ”Datter, det er sårene fra i går, da jeg gav mit liv for menneskene.”

Han viste mig også sårene i sine hænder, og jeg spurgte: ”Herre, hvorfor har du stadig dem?” Han sagde til mig: ”Datter, det er sårene, som er forblevet.” Så spurgte jeg: ”Vil de ikke gå væk?” Han svarede: ”Datter, de vil gå væk, når alle de hellige er genforenede her... datter, jeg må tage dig tilbage til jorden: Din familie og nationerne venter på dig.”

Jeg forsøgte at nægte, men han pegede ned på jorden med sin finger og sagde: ”Se, disse mennesker, som du ser der nede, er din familie; den krop, som du ser der, er hvor du må vende tilbage... det er tid at forlade dette sted.” Så tog han mig langs med en smuk krystalklar flod og sagde: ”Datter, gå ned i floden og neddyk dig selv.” Før jeg gik ned i den krystalklare flod af levende vand, oplevede jeg en ubeskrivelig glæde, men efter jeg neddykkede mig og kom op, var jeg opstemt. Jeg tænkte, at jeg ikke behøvede at vende tilbage hjem, men Herren sagde til mig: ”Datter, du skal vende tilbage til jorden... datter, jeg vil vise dig noget: hvorledes jeg kommer til jorden for at hente et helligt folk. Jeg vil vise dig, hvorledes bortrykkelsens dag vil blive.”

Bortrykkelsen og trængselen.

Vi gik til et sted, hvor der var en kæmpestor skærm, og jeg så mennesker på den. Jeg kunne observere hele verden. Jeg så tusindvis af mennesker, der pludselig forsvandt. Gravide kvinders fostre forsvandt, og de så ud, som om de var sindssyge og skreg.

Børn forsvandt alle vegne. Mange mennesker løb skrigende rundt. ”Det er ikke sandt, det er ikke sandt! Hvad sker der?” Jeg så dem, som tidligere havde kendt Herren, men de blev efterladt. (Mat. 24,40-41). De sagde, at Kristus var kommet, at bortrykkelsen havde fundet sted. De skreg og ville slå sig selv ihjel, men kunne ikke. Herren sagde til mig: ”Datter, i de dage vil døden flygte (Åb. 9,6); Datter, i de dage vil Helligånden ikke længere være på jorden.” Der var ulykker, men jeg så ikke en eneste død person: alle var levende, men kvæstede.

Jeg lagde mærke til en enorm trafik med tusindvis af mennesker. Han fortalte mig: ”Datter, se, det er således, alt vil ske.” Nu så jeg mennesker løbe fra det ene sted til det andet, idet de råbte: ”Kristus kom, Kristus kom!” De ville trygle ”Herre, tilgiv mig, tilgiv mig, tag mig med!”

Men bedrøvet sagde Herren: ”Det vil være for sent. Tiden for omvendelse, er nu... datter, gå og sig til mennesker, at de skal søge mig nu, for til den tid vil der ikke længere være mulighed. Søg Herren, mens han findes, kald på ham, den stund han er nær! (Esajas 55,6). Datter, det vil være for sent for alle dem, der bliver tilbage.” Da Jesus lagde mærke til, hvorledes mennesker blev ladt tilbage, begyndte han at græde og sagde: ”Datter, jeg vil komme til jorden som det siges i 1.Thes. 4, 16-17: ”For Herren selv skal stige ned fra himmelen, og der skal lyde en befaling, en overengels røst og Guds basun. Og først skal de døde i Kristus opstå; og derefter skal vi, som lever og bliver tilbage, bortrykkes tillige med dem i skyerne for at møde Herren i luften; og så skal vi altid være sammen med Herren.” Men ikke alle vil komme med Herren, kun de, som gør hans vilje (Mat. 7,21) og lever et helligt liv. For Herren sagde til mig: ”Kun de, som er hellige vil komme ind i himmeriget, (Hebr. 12,14) Ingen kender hverken dagen eller timen, i hvilken jeg kommer for at hente mit hellige folk, ikke engang englenerne ved det.” (Mat.24,36).

På skærmen så jeg folk løbe rundt. Blade og TV- nyheder sagde, at ”KRISTUS VAR KOMMET.” – Skærmen lukkede og Jesus sluttede ved at sige: ”Jeg vil komme efter et helligt folk.” Dette var alt det, han viste mig. Efter det, bragte han mig tilbage jorden.

Med engle rundt om os, begyndte vi at stige ned ad disse smukke trapper; hvide trin omgivet af blomster. Jeg græd hele vejen ned, idet jeg tiggede Jesus: ”Herre, vær rar, efterlad mig ikke her, men tag mig med dig!” Han svarede: ”Datter, nationerne, din familie venter på dig... datter, du må tilbage i din krop. Du må modtage liv, datter, så du kan gå og vidne om, hvad du har set. Mange vil ikke tro dig; mange vil tro dig, men jeg er dit trofaste vidne. Jeg er med dig. Jeg vil aldrig forlade dig.”

Tilbage på jorden.

Maxima: ” Da min datter kom tilbage, ventede vi der, hvor hun lå udstrakt. Hun sagde ”uuhmm”, ellers ikke noget. Jeg sagde: ”Tak, Herre, fordi min datter er tilbage!”

Vi takkede alle Herren. Snart begyndte hun langsomt at trække vejret. Efter ca. 5 timer, var hun i stand til at åbne øjnene og tale. Vi var nysgerrige og vi ønskede alle, at hun skulle fortælle os, hvad hun havde set og oplevet. Men fordi hun var så svag, kunne hun kun fortælle os lidt. Det tog 2 uger, før hun var i stand til at dele hele budskabet.”

PS. Angelica har fortalt om sin åbenbaring på spansk. Det er blevet oversat til mange sprog, bl.a. engelsk, hvorfra jeg har oversat det til dansk i maj 2012. Ved oversættelsen af Angelica's beretning har jeg været tro mod hendes fortællemande. Hun kalder sin beretning "Forbered dig til at møde din Gud," og hun taler til alle mennesker om, hvor vigtigt det er at omvende sig fra vantro og synd, og tage imod Jesus; den eneste, som kan frelse dig. Bed til ham og læs i bibelen, Guds ord. (Begynd gerne med Johannes evangeliet). Du må komme til Jesus og overgive dig til ham og tage imod hans kærlighed, nåde og tilgivelse. - Ingen kan gøre sig fortjent til frelsen ved at gøre gode gerninger. - Jesus er vejen, sandheden og livet. - Jesus døde for dig på korset, han opstod på den 3. dag, han lever og han kommer snart igen!

Gud velsigne dig!

Kærlig hilsen, Yrsa Kristensen.

Note af Børge Laustsen 31.07. 2015.

Selv om Abraham sagde til Lazerus i Lukas 16,19-31, at selv hvis en stod op fra de døde, så vil de ikke tro, så har Jesus alligevel valgt at bruge nogle til at se Himlen og Helvedet og komme tilbage og berette om det. Det har han gjort i kærlighed til os og med det håb, at flere vil omvende sig.

Dette er langt ud på <http://fgbmfi.dk/Sdead.shtml> og <http://evangeliser.nu/SGodeRaad.shtml>
Der er der også link til en video med hende på 1 time og 17 min. på spansk med engelske undertekster samt links til flere lignende vidnesbyrd

Du kan også på YouTube finde mange flere videoer med hende
https://www.youtube.com/results?search_query=Angelica+Zambrano

Læs også den engelske udgave
<http://www.testimoniesofheavenandhell.com/2011/03/angelica-zambrano-was-shown-the-kingdoms-of-heaven-and-hell-and-the-return-of-christ/>



www.fgbmfi.dk



www.evangeliser.nu